

A LA MESA DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

7 de maig del 2021

PSIB
PSOE

UNIDAS
PODEMOS

Iniciativa presentada per

Els/Les diputats/des :

Grup parlamentari : **GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA**

Autor/a de la iniciativa : **Joan FERRER I RIPOLL**

Càrrec de l'autor/a : **DIPUTAT**

Grup parlamentari : **GRUP PARLAMENTARI UNIDAS PODEMOS**

Autor/a de la iniciativa : **Cristina MAYOR I ABAD**

Càrrec de l'autor/a : **DIPUTADA**

Grup parlamentari : **GRUP PARLAMENTARI MÉS PER MALLORCA**

Autor/a de la iniciativa : **Miquel ENSENYAT I RIUTORT**

Càrrec de l'autor/a : **PORTAVEU TITULAR**

Assabentament per part del/s portaveu/s :

PORTAVEU: Pilar COSTA I SERRA (PORTAVEU TITULAR del GRUP PARLAMENTARI SOCIALISTA)

PORTAVEU: Alejandro LÓPEZ I SORIA (PORTAVEU TITULAR del GRUP PARLAMENTARI UNIDAS PODEMOS)

Organ de debat: **COMISSIÓ D'ASSUMPTESS SOCIALS, DRETS HUMANS I ESPORTS**

Tipus d'iniciativa : **PROPOSICIÓ NO DE LLEI**

Regulació : Articles 181 i següents del Reglament del Parlament de les Illes Balears

Tramitació pel procediment **ordinari** .

Títol de la iniciativa :

Protecció de la intimitat de les persones quant a la seva l'orientació sexual.

Contingut de la iniciativa :

El mes d'octubre de 2020 un ciutadà espanyol resident en el País Valencià, Javier Vilalta, fou condemnat pel Jutjat de Primera Instància núm. 9 de València a indemnitzar, amb 3.000 euros, a la seva exdona per «danys econòmics i morals derivats d'haver contret matrimoni i que, en cas d'haver tengut coneixement de la condició d'homosexual, la dona no hauria prestat el seu consentiment». La condemna consistí en el pagament d'una indemnització per l'únic fet de la seva l'orientació sexual, una circumstància que és inadmissible en un Estat social, democràtic i de dret atès que atempta clarament contra els drets fonamentals de la persona.

La sentència pressuposa la seva orientació sexual, es nega l'expressada per ell i se'l culpabilitza d'haver-la ocultat, ja que la demanda incidia en què Vilalta emprà la seva unió «com a refugi social que encobrí totalment la seva vertadera condició sexual» que el jutge considera haver «destapat» en la seva sentència. A més, el text s'inspira en una altra, dictada per l'Audiència

Provincial de Barcelona (secció 18, de 15 de gener de 2020) que assegurava que el coneixement de l'orientació sexual dels contraents «és essencial o identificant des de la perspectiva sociològica: l'opinió comuna, l'ambient familiar o social s'identifica amb la consideració que aquesta dada de fet pugui condicionar el consentiment matrimonial».

Segons diversos experts en Drets Humans i Igualtat, s'ha produït «un judici públic sobre l'orientació sexual d'una persona i s'envia un missatge a qualsevol persona fora de l'heterosexualitat: "amaga't perquè en el futur te podran jutjar, perquè la teva intimitat no és la normativa"». «L'actual legislació no contempla que una persona heterosexual pugui estimar i desitjar a una persona del seu mateix sexe, ja que això ha estat motiu per anul·lar un matrimoni».

Mar Ortega, vocal de Feminismos de la Federació Estatal LGTBI afirma que «el terrible d'aquesta demanda és que visibilitza que per a la justícia no existeix la bisexualitat i que l'homosexualitat serveix per a obrir un judici moral. Si guanya la demandant, quin precedent es crea? El missatge per a la societat és que l'homosexualitat és quelcom que arruïna vides».

El magistrat Joaquim Bosch, portaveu de «Juezas y Jueces para la Democracia», recorda que existeix abundant jurisprudència en aquest sentit: «aquesta sentència no és aïllada, continua una línia jurisprudencial de molts d'anys. El problema és que equipara l'homosexualitat amb patologies físiques i mentals. El rellevant és que amb el testimoni del demandat, Javier Vilalta, s'obre un debat de fins aleshores gairebé inexistent i que afectava moltes persones. L'objectiu de la sentència no és sancionar l'homosexualitat sinó declarar nul el matrimoni. Ara bé, la interpretació és discriminatòria pel que fa a l'homosexualitat».

Segons indica el mateix magistrat Bosch, l'article 73.1 del Codi Civil, al qual s'ha acollit la jutgessa de Primera Instància, juntament amb la jurisprudència existent, ha permès fallar contra Vilalta: «El que diu aquest article és que un matrimoni no és vàlid si una persona es casa amenaçada o drogada, per exemple. O que no es tenia coneixement de què la seva parella no podia tenir fills o altres patologies... i aquí és on entra el tema de l'homosexualitat, i això és el que comença a ser discutible». S'equipara, doncs, l'homosexualitat a una malaltia.

L'origen d'aquesta jurisprudència, segons Bosch, prové d'uns temps en què l'homosexualitat sí que es podia jutjar atès que era vista com «quelcom negatiu o dolent». Un altre factor que determina el sentit d'aquestes sentències és, per al magistrat, que «es basen en teories ja superades; la justícia entén l'homosexualitat sota la biologia, per la qual cosa considera que si algú és homosexual mai podria tenir una relació heterosexual, oblidant així la bisexualitat».

La Sentència dictada per aquest Jutjat no sols condemnava al ciutadà valencià per la seva orientació sexual sinó que, a més, l'ha feta pública, impedit a l'afectat decidir com i a qui transmet una informació personal que sols a ell concerneix, vulnerant d'aquesta manera un altre dret fonamental, concretament el de la intimitat.

Amb relació al procés judicial, els elements i fets relatius a la intimitat del condemnat foren exposats com a elements probatoris de la seva orientació sexual durant el judici que va esdevenir més aviat en un judici «moral» que altra cosa. Finalment, per sentenciar-lo, aquests fets foren contrastats com a fets provats o no i, com a conseqüència, es va determinar quina era l'orientació sexual del demandat fins i tot per sobre de la seva pròpia declaració sobre la seva veritable orientació sexual.

Cap persona hauria de veure's en la situació d'haver de declarar sobre la seva orientació sexual en un procediment judicial ni en cap altre context, ni molt menys poder ser penalitzada per aquesta circumstància. Addicionalment, la Justícia ha de ser qui ha de tutelar els drets fonamentals i la intimitat de les persones, cosa que, en aquest cas, no ha estat així.

Aquest comportament d'un òrgan del Poder Judicial, a més de lesionar els drets d'un ciutadà, genera inseguretat jurídica a totes les persones LGTBI i fa malbé la imatge del nostre país com un espai de tolerància i de diversitat. Per tot això, és necessari que el Govern d'Espanya i les Corts

Generals adoptin mesures perquè aquest fet no es torni a produir.

En relació amb el dret a la intimitat i pel que fa a l'orientació sexual de les persones existeixen nombroses referències a l'ordenament jurídic dins l'àmbit dels Drets Humans:

1. Àmbit europeu

- Les resolucions del Parlament Europeu de 8 de febrer de 1994, de 18 de gener de 2006 i de 24 de maig de 2012, relatives a la igualtat de drets de lesbianes i gais i a la lluita contra la discriminació i l'homofòbia.
- L'article 21 de la Carta de Drets Fonamentals de la Unió Europea, mitjançant la qual es consagra, entre altres, la prohibició de discriminació per orientació sexual com a dret primari de la Unió.

2. Constitució Espanyola

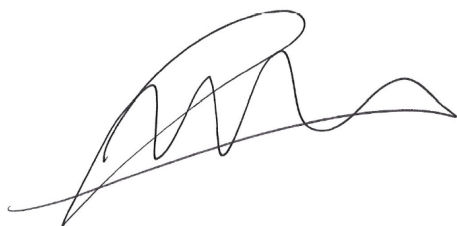
- L'article 10 diu: 1. La dignitat de la persona, els drets inviolables que li són inherents, el lliure desenvolupament de la personalitat, el respecte a la llei i als drets dels altres són fonament de l'ordre polític i de la pau social. 2. Les normes relatives als drets fonamentals i a les llibertats que la Constitució reconeix s'interpretaran de conformitat amb la Declaració Universal de Drets Humans i els Tractats i Acords internacionals sobre aquests ratificats per Espanya."
- L'article 14 assenyala en l'apartat 1 que «els espanyols són iguals davant la llei, sense que pugui prevaler cap discriminació per raó de naixença, raça, sexe, religió, opinió o qualsevol altra condició o circumstància personal o social.»
- L'article 18 1. Es garanteix el dret a l'honor, a la intimitat personal i familiar i a la mateixa imatge.

3. Àmbit de les Illes Balears

- La Llei 8/2016, de 30 de maig, per garantir els drets de lesbianes, gais, trans, bisexuals i intersexuals i per erradicar l'LGTBI fòbia estableix, a l'article 6 f) «Principis orientadors de l'actuació dels poders públics», el següent: Assegurar el dret a la privacitat de totes les persones, sense ingerències arbitràries o il·legals a la seva vida privada, incloent el dret a optar per revelar, o no, la pròpia orientació sexual, diversitat corporal o identitat de gènere.

Per tot això, els grups parlamentaris Socialista, Unidas Podemos i MÉS per Mallorca presentam la següent **PROPOSICIÓ NO DE LLEI**

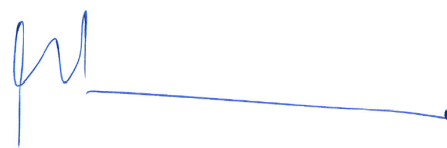
El Parlament de les Illes Balears insta el Govern d'Espanya a adoptar les mesures legislatives i administratives oportunes per a la protecció total del dret a la igualtat i a la intimitat davant la llei de totes les persones respecte a la seva orientació sexual, i que inclogui una prohibició expressa de jutjar l'orientació sexual de les persones en tots els procediments i en totes les jurisdiccions.

Joan FERRER I RIPOLL

Cristina MAYOR I ABAD

Miquel ENSENYAT I RIUTORT

Assabentament grup,

Pilar COSTA I SERRA

Assabentament grup,

Alejandro LÓPEZ I SORIA